

MISNE NAKANE
RASPORED MISNIH NAKANA KROZ TJEDAN
Od 01. do 07. srpnja 2024. godine

Nadnevak	Dan	Vrijeme svete mise	Nakana
01.07.	Predragocjena Krv Kristova Ponedjeljak	07:30	+ za sve sestre KKK-e, za pridružene članove i članove molitvenih zajednica Krvi Kristove; ob. Jularić; na nakanu
02.07.	Oton, Višnja Utorak	19:00	+ Ivan Medunić, Ivanka Bolf; Slavica Kavicki; na nakanu; Anita Milčić
03.07.	Toma apostol Srijeda	07:30	+ Stjepan i ob. Pranić, Marija i Marko Lipovac, Antonija i Alojzije Bertotti
04.07.	Elza, Laura Četvrtak	07:30	+ nema nakane
05.07.	Ćiril i Metod Prvi Petak	19:00	+ na čast PSI-u za obitelj
06.07.	Marija Goretti Subota	07:30 11:00	+ zahvala Majci Božjoj - krštenje Laura Arizanović, Ivano Klepić, Marie Kosić, Rita Josipović
07.07.	14. Nedjelja kroz godinu Nedjelja	09:00 19:00	+ Tomo i Marija Samardžija; Mihovil Hodak; Nevenka Čavlović; Emil i Marija Jurković; ob. Paulić; Ida Gorski; <i>pro populo</i> + Danica Maradin

NOVI CENTAR - KARLOVAC

web: <http://www.presveto-srce-isusovo.hr>
e-mail: zupa.karlovac2@zg-nadbiskupija.hr
tel. +385 47 414 633

TJEDNI INFORMATIVNI LISTIĆ
ŽUPE PRESVETOG SRCA ISUSOVA
TRINAESTA NEDJELJA KROZ GODINU
30.06.2024. - GODINA XI, BR. 46 (507)

„Djevojko! Zapovijedam ti, ustani!“

Čitanje svetog Evanđelja po Marku

U ono vrijeme: Kad se Isus lađom ponovno prebacio prijeko, zgrnu se k njemu silan svijet. Stajao je uz more. I dođe, gle, jedan od nadstojnika sinagoge, imenom Jair. Ugledavši ga, padne mu pred noge pa ga usrdno moljaše: »Kćerkica mi je na umoru! Dođi, stavi ruke na nju da ozdravi i ostane u životu!« I pođe s njima. A za njim je išao silan svijet i pritiskao ga. Dok je Isus još govorio, eto nadstojnikovih s porukom: »Kći ti je umrla. Čemu dalje mučiti učitelja?« Isus je čuo taj razgovor, pa će nadstojniku: »Ne boj se! Samo vjeruj!« I ne dopusti da ga itko drugi prati osim Petra i Jakova i Ivana, brata Jakovljeva. I dođu u kuću nadstojnikovu. Ugleda buku i one koji plakahu i naricahu u sav glas. Uđe i kaže im: »Što bučite i plaćete? Dijete nije umrlo, nego spava.« A oni mu se podsmjehivahu. No on ih sve izbací, uzme sa sobom djetetova oca i majku i svoje pratiocice pa uđe onamo gdje bijaše dijete. Primi dijete za ruku govoreći: »Talita, kum!«, što znači: »Djevojko! Zapovijedam ti, ustani!« I djevojka odmah usta i poče hodati. Bijaše joj dvanaest godina. I u tren ostadoše zapanjeni, u čudu veliku. On im dobro poprijeti neka toga nitko ne dozna; i reče da djevojci dadnu jesti.

Riječ Gospodnja. (Mk 5, 21-43)

Misli za današnje evanđelje

Vjera i zdravlje

Tema patnje ili trpljenja, bolesti, smrti, solidarnosti, pa i samog života, ne pripada isključivo i specifično kršćanskoj ili religioznoj sferi, ona ima univerzalno značenje, ona je problem i pitanje cjelokupnog čovječanstva. Kako mi, kao vjernici i kao Crkva, gledamo na te stvarnosti? Najprije u teoriji, u poimanju i tumačenju, a potom i u svakodnevnoj praksi? Možemo li u našem vremenu i svijetu ponuditi prihvatljive odgovore, koji izrastaju iz naše vjere, iz višestoljetnog iskustva naše Crkve, dapače – iz same Božje riječi, iz euharistijskog slavlja na koje smo se okupili? Da je evanđelje radosna vijest to znamo, ali rijetko doživljavamo. Kako nam vjera ne bi ostala samo teoretsko znanje, i da nam teret grijeha ne bi bio zaprjeka doživjeti Božju milosrdnu i djelotvornu ljubav, ispovijedamo svoje grijeha i za njih se pokajmo.

- 1. Moja vjera kada sam zdrav, a kada sam pogođen bolešću ili moj bližnji...**
- 2. Gospodin je kadar učiniti sve ali bez nas i naše vjere ne može ništa...**

ŽUPNE OBAVIJESTI:

- **srpnja 2024. u Prozorju.** Polazak u 16 sati ispred naše župne crkve. U 18 sati sv. Misa koju predvodi mons. Dražen Kutleša. Na ovo hodočašće pozvani su svi župljani a posebno pozivam članove župnog pastoralnog i ekonomskog vijeća, časne sestre, čitače, pjevače, ministrante, članove našeg vrijednog odreda za čistoću crkve, članove molitvene zajednice Krvi Kristove. Cijena po osobi 6 eura.
- ***U mjesecu srpnju i kolovozu 2024., večernje svete mise radnim danom i nedjeljom biti će u 19 sati, nedjeljne mise poldanice u 10:30 sati neće biti kroz ljetno vrijeme.***
- Trodnevnicu uoči svetkovine Predragocjene Krvi Kristove 28.,29. i 30. lipanj 2024. Na sam dan 01.07.2024. misa ujutro u 7,30 za sve sestre KKK-e, za pridružene članove i članove molitvenih zajednica Krvi Kristove.
- **U četvrtak, 04.07.2024. CJELODNEVNO EUHARISTIJSKO KLANJANJE od 8-17 sati**
- **U petak, 05.07.2024. je prvi petak, mogućnost ispovijedi sat vremena prije mise, pobožnost Presvetom Srcu Isusovu**
- **Obavijest o Odluci donesenoj na izvanrednom plenarnom zasjedanju Hrvatske biskupske konferencije: Navedenom odlukom određuje se da iznos misnog stipendija bude 10,00 €. Ova odluka primjenjuje se od 01.07.2024. Napominjemo da, u slučaju teškog financijskog stanja pojedinih vjernika i njihove onemogućenosti da svoj prilog prilagode ovoj odredbi, ne uvjetujete upisivanje misnih nakana.**

Sv. Toma apostol

Spomendan sv. Tome apostola slavi se 3. srpnja, a taj je svetac u narodnoj predaji ostao sačuvan kao **nevjerni**, odnosno kao onaj koji nije bio nazočan kad se uskrsnuli Krist ukazao učenicima, a kad su Tomi tu vijest apostoli prenijeli, on im nije povjerovao, nego im je uzvratilo riječima: “Dok ne vidim na rukama njegovim znak od čavala i ne stavim prst svoj u mjesto od čavala i ne stavim ruke svoje u njegov bok, neću vjerovati” (Iv 20,25). Međutim, sv. Toma je kasnije pokazao iznimnu čvrstoću u vjeri, ne samo nakon što se i njemu, zajedno s ostalim apostolima, ukazao uskrsli Gospodin i pozvao ga da stavi svoje ruke u njegove rane, a on je na to skrušeno zavapio: “Gospodin moj i Bog moj!”, nego i u kasnijem svjedočanstvu svoga života, sve do mučeničke smrti. Prema Ivanovu evanđelju, Toma se naziva Blizanac, ali nema nikakvih pouzdanih podataka koji bi nam otkrivali zašto. Ivan sv. Tomi posvećuje nekoliko ulomaka, odnosno spominje ga u četiri navrata. Najprije se Toma spominje u vrijeme kada je umro Isusov prijatelj iz Betanije – **Lazar**, brat Martin i Marijin, te je Isus odlučio otići ondje, unatoč činjenici kako je taj odlazak bio vrlo opasan, jer su židovske

starješine već radile Isusu o glavi. Nakon što su ga učenici bezuspješno pokušavali odgovoriti od njegova nauma, Toma je rekao: “Hajdemo i mi da umremo s njime!” (Iv 11,16), a egzegete nisu suglasne treba li te njegove riječi tumačiti kao spremnost umrijeti za Krista, ili pak kao svojevrsnu rezignaciju i prepuštanje sudbini, ali ipak upozoravaju na vjerojatnost prvoga tumačenja poradi upotrijebljenog glagola “slijediti”, a koji upućuje na poistovjećivanje s Kristovom voljom i spremnošću ići njegovim zacrtanim putem.

Ivan spominje Tomu i na **Posljednjoj večeri**, u kontekstu Isusova govora učenicima o svom skorom odlasku i potrebi da im pripremi mjesto u kojemu će biti zajedno. Na Isusove riječi: “Kamo ja odlazim, znate put” (Iv 14,4), Toma je uzvratio: “Gospodine, ne znamo kamo odlaziš. Kako onda možemo put znati? (Iv 14,5). Iako se Tomino pitanje današnjim čitateljima evanđelja može činiti površno, ono je bilo iskreno i jednostavno, ono koje je jasno odražavalo činjenicu kako ni Isusovi učenici, iako su s Kristom bili stalno zajedno, nisu mogli niti predvidjeti niti razumjeti strahote i muke koje će morati pretrpjeti njihov Učitelj, a isto tako nisu mogli ni predvidjeti ni razumjeti ljepotu i dubinu vjere koju su upoznali nakon spoznaje da je Isus uskrsnuo. Stoga Isusove izgovorene riječi nakon Tomina pitanja – “Ja sam Put i Istina i Život” (Iv 14,6) tek kasnije bivaju jasno spoznate i razumljive, a životno osvjedočene. Štoviše, te Isusove riječi, kao i sve drugo što je naučavao, bit će razumljivo tek nakon susreta sa živim Gospodinom, pa je tako otkriće te ljepote sažeto u Tominim već spomenutim riječima, a koje se nalaze zapisane u trećem Ivanovu spominjanju Tome apostola: “**Gospodin moj i Bog moj!**” Usklik je to onoga koji je u trenutku spoznao svu ljepotu vjerovanja i u trenutku prestao sumnjati, te nam je time postao izvrstan putokaz potpunoga povjerenja u istinitost Božjega očitovanja. Taj poziv na Istinu posebno je vidljiv u Isusovim riječima koje je potom izrekao: “**Blaženi koji ne vide, pa ipak vjeruju**”. Poziv je to svima nama koji nismo Krista nikada vidjeli, da imamo pouzdanje u vjerodostojnost svega što je zapisano u Svetom pismu i u Kristovo i naše uskrsnuće, a istovremeno je i ohrabrenje da ne malakšemo u svojoj vjeri u teškim životnim vremenima. Posljednji puta sv. Ivan u svom evanđelju spominje sv. Tomu u opisanoj zgodi **čudesnog ulova riba na Tiberijadskom jezeru**, nakon čega je Petru Krist podijelio prvenstvo među apostolima, a među nabrojanim sedmoricom nazočnih apostola, sv. je Toma naveden odmah iza Petra. Sve to potvrđuje kako je Toma bio vrlo važan u prvoj kršćanskoj zajednici, a ako se k tome doda još i predaja kako je najprije djelovao u Siriji i Perziji, a potom i u Indiji, gdje je, prema svjedočanstvu Grgura Nazijanskog, podnio mučeničku smrt, onda se može njegov život sažeti u rečenicu: **Vjerni, a ne nevjerni Toma**. Štoviše, njegova je veličina sačuvana u imenu tzv. “Tominih kršćana”, odnosno dijela kršćana u Indiji koji se služe tzv. siro-malabarskim obredom, nazvanom prema jugozapadnoj pokrajini u Indiji – Malabar, a gdje je, također prema predaji, sv. Toma svojim rukama napravio prvu crkvu. Sveti se Toma zaziva u slučajevima sumnje, a također je zaštitnik slijepaca, teologa, arhitekata, klesara, zidara itd., a po njemu su naslovljene i mnoge crkve diljem svijeta.